

[Estrup]

re disse ændringer forekommer mig trods alt at være en meget lang periode. Vil ministeren ikke overveje endnu en gang, om processen kunne fremskyndes?

Der er altså nævnt en række yderligere spørgsmål, som må tages op under udvalgsarbejdet. På det radikale venstres vegne kan jeg love en aktiv medvirken til at få afklaret tvivlsspørgsmålene. Jeg håber samtidig på et konstruktivt samarbejde med ministeren. Det er et lovgivningsområde, som berører hverdagen for en meget stor del af befolkningen. Derfor er det i mere end sædvanlig grad vigtigt, at vi får en velgennemtænkt lovgivning.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet stemte for folketingsbeslutning nr. B 110 den 24. maj, som gjorde, at justitsministeren skulle fremsætte disse lovforslag i denne samling, og jeg vil sige ligesom hr. Estrup, at det er meget loyalt af justitsministeren at fremsætte disse lovforslag på et så tidligt tidspunkt.

Jeg har bemærket, at der i ministerens fremsættelsestale bl.a. står, at vi må sikre os, at reglerne udformes på en sådan måde, at barnet ikke bliver kastebold mellem forældrene, og ligeledes, at der skal tages hensyn til den ugifte mor i disse sager, hun bør ikke udsættes for en bestandig frygt for, hvornår den måske mere velstillede far dukker op og kræver sig tillagt forældremyndigheden. Det er der flere andre ordførere der også har været inde på.

Der har også været talt om de rådgivningscentre, der skulle være til rådighed. Jeg mener ikke, at man skal begynde at oprette nye rådgivningscentre, socialrådgivningscentre osv.; der må være muligheder nok i de sociale udvalg, og hvad der ellers er af sociale institutioner rundt om i kommuner og amter.

Lovforslaget om ændring af myndighedsloven kunne man egentlig godt kalde lex Jon. Man kan se, at det i virkeligheden er en del af erfaringerne fra den sag, som går igen flere steder. Man får i § 8 klart defineret, hvem der er indehaver af forældremyndighed, og det synes jeg er godt.

I § 14 taler man om, at for ugifte forældre, der ikke har haft fælles forældremyndighed, kan retten overføre forældremyndigheden fra moderen til faderen alene, hvis ændringen er

bedst for barnet. Ved afgørelsen tages hensyn til faderens hidtidige forbindelse med barnet. Vi så jo netop i Jonsagen, hvor stor en forbindelse der var mellem faderen og drengen. Det skal sammenholdes med § 18, hvor der står: »Er der anlagt sag om forældremyndigheden, kan retten efter anmodning ved kendelse bestemme, hvem forældremyndigheden midlertidigt skal tilkomme.« Her så vi jo i Jonsagen, at mens sagen stod på her til sidst, var Jon hos nogle plejeforældre, altså hverken hos faderen eller moderen.

Det er ikke så let som ikke-jurist at være i retsudvalget, det må jeg indrømme. Der står i § 15, stk. 4: »Afgørelser efter stk. 1-3 træffes af statsamtet og kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.« I stk. 5 hedder det: »Statsamtets afgørelse kan inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, indbringes for retten under en sag mod den, statsamtet har tillagt forældremyndigheden.« Jeg var så naiv, at jeg troede, en administrativ myndighed også var en ret, men jeg blev belært om, at det er det altså ikke. Jeg synes, man skulle prøve at lave lovteksten lidt klarere og skrive sådan noget som, at afgørelsen efter stk. 1-3 træffes af statsamtet og kan i klagesager kun indbringes for domstolene. Så er det klart, og så kan enhver forstå det.

I § 19 taler man om, at man skal prøve at forhindre en af forældrene i at rejse ud af landet. Her kunne man måske overveje at inddrage passet i stedet for det, der er anført i § 19.

Der er mange ting at tage fat på i denne sag, bl.a. bestemmelsen i § 26 om et barn, der er fyldt 12 år. Det var jo netop det, Jon var, hvorfor mange sagde: hvorfor spørger man dog ikke ham? Det er også kommet med i lovteksten. Men jeg vil da indrømme, at det i mange tilfælde er at sætte et barn i en meget, meget vanskelig situation, hvis det, om jeg så må sige, skal vælge mellem sine forældre.

Jeg vil tilslutte mig det, som fru Alice Faber sagde, at det er godt, at der er kommet en fornyelse i teksten, f.eks. at »samkvemsret« ændres til »samværsret«, og at »barnets tarv« er blevet til »hvad der er bedst for barnet«. Hvad jeg synes er allerbedst, er, at betegnelsen »børn uden for ægteskab« og »ægtebørn« udgår af lovteksten. I stedet for sonderer man imellem børn, hvis forældre er gift